

Til lovforslag nr. L 121. Betænkning afgivet af Arbejdsmarkedsudvalget den 2. maj 1990

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsmiljø

(Ledelsesansvar)

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder og har herunder stillet spørgsmål til arbejdsministeren og justitsministeren, som disse har besvaret dels skriftligt, dels mundtligt. Grundlaget for de mundtlige besvarelser (et notat og et talepunkt fra henholdsvis arbejdsministeren og justitsministeren) er tillige optrykt som bilag til denne betænkning.

Endvidere har udvalget modtaget skriftlige og/eller mundtlige henvendelser fra:

Akademikernes Centralorganisation (AC),
Funktionærernes og Tjenestemændenes
Fællesråd, FTF, og
Kommunernes Landsforening.

Der er af arbejdsministeren stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller et *mindretal* (Det Konservative Folkeparti, Venstres, Det Radikale Venstres, Kristeligt Folkeparti og Centrum-Demokraternes medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de stillede ændringsforslag.

Et *andet mindretal* (Socialdemokratiets og Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* og tiltræder ændringsforslag nr. 2 og 3, men vil stemme imod ændringsforslag nr. 1.

Mindetallet ønsker at udtale følgende:

Arbejdsministeren og justitsministeren har tilkendegivet, at den foreslåede hjemmel til, at der kan fastsættes straf i form af fængsel i indtil

1 år kan ses som et signal fra lovgivningsmagten om, at der bør ses med betydelig alvor på overtrædelse af arbejdsmiljøloven (jf. de optrykte bilag).

Mindretallet er dog stærkt utilfreds med arbejdsministerens ændringsforslag nr. 1 og bemærkningerne hertil. Som ændringsforslaget er udformet, giver det ikke anledning til tvivl. Derfor er det overraskende, at man i bemærkningerne til ændringsforslaget fastslår, at arbejdsgiveren som hovedregel skal underrettes inden iværksættelsen af de omhandlede oplysningskridt (fotografering m.m.).

Der er tale om en svækkelse af Arbejdstilsynets beføjelser, der er helt uantagelig for mindretallet.

Mindretallet finder, at Arbejdstilsynets ret til uanmeldte besøg ikke må antastes, og mindretallet anser Arbejdstilsynets medarbejdere for ansvarlige nok til selv at vurdere, hvornår arbejdsgiveren mest forsvarligt bør underrettes om, hvilke undersøgelser der er eller vil blive foretaget på virksomheden.

Mindretallet er stærkt utilfreds med, at man i bemærkningerne til ændringsforslaget søger at ændre lovtæksten. Det er uanstændig lovgivning og kan kun skabe retsikkerhed.

Den skærpeelse, som ændringen tilsigter, bør fremgå af selve lovtæksten, så Folketingets medlemmer får adgang til at tage stilling hertil.

Et *tredje mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling, men kan dog tiltræde de stillede ændringsforslag.